

og dermed er det afgjort, at der ikke er nogen Sikkerhed for, hvornaar Valget hørte op, saa at Folk, der i Tillid til Borgmesterens Ord ere gaaede hen for at hente Vælgere eller drikke en Vajer, ikke have haft nogen Sikkerhed for, at de kunde komme tilbage i rette Tid, før Valget var færdigt.

Jeg skal derefter gaa over til det ærede Medlem for Stubbekøbing (M. S. Varjen). Det ærede Medlem fremdrog med megen Styrke et Punkt, som jeg i mit første Foredrag i Gaar havde under Behandling. Han sagde, at Valgbestyrelsens Formand kun mødte i sin officielle Egenstab som Formand for Valgbestyrelsen, naar han havde den samlede Valgbestyrrelse om sig. Jeg troede, at jeg, efter hvad jeg havde sagt i Gaar, skulde slippe for at komme nærmere ind derpaa. Det er jo tilstrækkeligt at pege paa Valglovens § 42, dens Ord ere tydelige og klare. Det er Valgbestyrelsens Formand selv, der handler, og det er ikke Valgbestyrelsen, der giver Fristen. Det ærede Medlem for Stubbekøbing siger, at naar Valgbestyrelsens Formand, in casu Borgmester Thiele, begiver sig op paa Tribunen og der bekendtgør for de samlede Vælgere, at de, der nu ville stemme, kunne melde sig i Løbet af en halv Time, har denne Udtalelse ingen officiel Betydning, medmindre den samlede Valgbestyrrelse er til Stede. Jeg ved ikke, hvorfra det ærede Medlem faar denne Opfattelse, den har i hvert Fald ikke Hjemmel i Valglovens § 42. Den skulde være begrundet ved en Forudsætning, den nemlig, at naar Formanden træder frem og siger, at Vælgere kunne stemme, maa Valgbestyrelsens Medlemmer være til Stede med deres Valglister og Listeførerne med deres Bister for at kunne optage de Stemmer, der nu kunne komme. Men en Forudsætning, som ikke er nødvendig til Lovens Forstaaelse, og som ikke er udtalt noget Sted i Loven, har for mig ingen Betydning, navnlig ikke, naar vi saa særlig godt kunne se bort der fra og endda komme til et godt og rigtigt Resultat. Hvis vi skulde anertende det som en Forudsætning, som det ærede Medlem vil gøre gældende, vilde vi komme ind i aldeles uløselige Komplikationer. Lad os sætte det Tilfælde, at Valgbestyrelsen bestaar af 9 eller 10 Medlemmer. Borgmesteren gaar op paa Tribunen, og der er 8 af Valgbestyrelsens Medlemmer til Stede. Folk neden for tælle efter, men de vide ikke, om der skal være 8 eller 9. De vide kun, at de Mænd, de se oppe paa Tribunen, ere Valgbestyrelsen, og at den, der taler, er Valgbestyrelsens Formand. Nu afslutter Formanden Afstemningen og bekendtgør i Henhold til Valglovens

§ 42, at de, der nu melde sig, kunne komme til at afgive Stemme. Har han saa talt i en ikke officiel Egenstab uden Kompetence, fordi der mangler et Medlem af Valgbestyrelsen paa Tribunen, eller maatte først, naar der mangler Halvdelen af Valgbestyrelsen, eller naar maatte ingen af dem er paa Tribunen, idet de alle ere under Bejs og kun efterhaanden, en efter en, kunne komme op ad Trappen? Det vil være aldeles umuligt for Vælgere at føre en saadan Kontrol. Jeg vil i Modsætning til det ærede Medlem fra Stubbekøbing hævde, at hvert Ord, Valgbestyrelsens Formand taler officielt ud over Forsamlingen fra Valgtribunen, taler han i Egenstab af Valgbestyrelsens Formand, og det maa han hæfte for over for de tilstedeværende Vælgere. At han i dette Tilfælde har talt som Valgbestyrelsens Formand, er klart, thi det har udtrykkelig Hjemmel i Valglovens § 42. Her behøvede han ikke at have andre til Stede. Men hvilke andre Meddelelser af officiel Karakter, han maatte have givet deroppe have ogsaa officiel Vægt, naar de gives af ham som Formand, og naar de gives fra et Sted, hvorfra de efter Valgloven skulle gives. Dernæst kom det ærede Medlem ind paa, at ved at gennemløse Valglovens § 42 vilde man se, at der fandtes intet Forbud imod at give en Frist. Ja, det dokumenterede jeg ogsaa i Gaar, og som gammelt Medlem af Tinget ved det ærede Medlem meget bedre end jeg, at Fristen har været inde i Loven, den Gang den forelaa som Forslag, men at den blev stemt ud deraf, fordi man ikke vilde have den. Naar den er bleven stemt ud, er det et sikkert Tegn paa, at man ikke maa fortolke eller bruge Loven saaledes, som om det endnu var i Loven, man havde stemt ud. Dernæst anførte det ærede Medlem fra Stubbekøbing, at Forhørene ikke beviste, at Borgmesteren var kommen for Valgbestyrelsen. Jeg vil dog tillade mig at henpege paa, at det fra vor Side aldrig er paastaet, at han i den Forstand kom for Valgbestyrelsen, men at han kom for den samlede Valgbestyrrelse. Det er blevet sagt, at han kom i Spidsen for den, og vore Vidner have sagt — som jeg nylig oplæste — at det ene Medlem efter det andet af Valgbestyrelsen efterhaanden kom op paa Tribunen. Sikkest er det, at efter de foreliggende Forklaringer har Borgmester Thiele været den første eller omtrent den første af Valgbestyrelsen, som har været paa Tribunen, og lige saa sikkert er det efter de førte Vidner, at han benyttede sin Tilstedeværelse paa Tribunen til straks at gaa hen til Kælværket og tale til